

ПРЕДЛОЖЕНИЕ
ОТ
ГЕОРГИ НИКОЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ НОВА ЗАГОРА

Относно: Изменение на Наредбата за рекламната дейност на територията на Община Нова Загора.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ,

В общински съвет Нова Загора постъпи предложение с вх. № 09202/26.06.2017 г. от Окръжна прокуратура гр. Сливен за предприемане на действия за отмяна на разпоредбата на чл. 8, ал. 2, т. 7 от Наредбата за рекламната дейност на територията на Община Нова Загора. Предложението Окръжна прокуратура обусловено от извършена по указание на Върховна административна прокуратура проверка на законосъобразността на цитираната по-горе Наредба, в резултат на която е установено, че цитираната разпоредба /чл. 8, ал. 2, т. 7/ противоречи на нормативни актове от по-висока степен, а именно Конституцията на Република България и Закона за вероизповеданията.

Съгласно цитираната разпоредба на чл. 8, ал. 2, т. 7 от Наредбата за рекламната дейност на територията на Община Ново Загора, не се допуска рекламирането на определена религия или религиозна общност. Съгласно чл. 37, ал. 1 от Конституцията, правото на вероизповедание е абсолютно основно лично право, непосредствено свързано с духовния мир на човека, и като такова е ценност от висш порядък. Представеното разбиране е възприето и от чл. 7 и чл. 8 от Закона за вероизповеданията. С оглед на това, конкретните проявления на това право са и възможностите за установяване и поддържане на места за богослужение или религиозни събрания, писане, издаване и разпространяване на религиозни публикации и др. свързани с това дейности. В този смисъл разпоредба на чл. 8, ал. 2, т. 7 от Наредбата за рекламната дейност на територията на Община Ново Загора въвежда ограничение, недопустимо от гледна точка на Конституцията и Закона за вероизповеданията.

С оглед на това и на основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА, предлагам Общински съвет Нова Загора да приеме следното

РЕШЕНИЕ:

На основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА Общински съвет Нова Загора приема следните изменения в Наредбата за рекламната дейност на територията на Община Нова Загора:

В Чл. 8, ал. 2, т. 7 се отменя.

ВНОСИТЕЛ
ГЕОРГИ НИКОЛОВ Председател

Председател на Общински съвет Нова Загора

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – СЛИВЕН

8800 гр. Сливен пл. "Х.Димитър" 2, тел: 619900; факс: 662167; e-mail: op_sliven@prb.bg

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА

Вх. № 2129/2017 год.

26.06.2017 год.

СЛИВЕН

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА

ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТ –

НОВА ЗАГОРА

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - НОВА ЗАГОРА
Вх. № РД. 09-202/26.06.2017.

КОПИЕ:

КМЕТА НА

ОБЩИНА НОВА ЗАГОРА

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

по чл. 145, ал. 1, т. 6 от ЗСВ

от М. Радева – прокурор при Окръжна прокуратура – Сливен, осъществяващ надзор за законност

По указание на Върховна административна прокуратура в ОП – Сливен е образувана преписка вх. № 2129/2017 г. с предмет проверка на законосъобразността на Наредба за рекламната дейност на територията на община Нова Загора.

След осъществяването ѝ е установено следното: в община Нова Загора действа Наредба за рекламната дейност на територията на община Нова Загора, приета с Решение № 383 от 10.06.1999 г. на Общински съвет – Нова Загора, актуализирана е с Решение № 426/27.07.1999 г., Решение № 108/04.05.2000 г., Решение № 142/24.06.2008 г., Решение № 30/29.12.2011 г., Решение № 1246/30.10.2014 г. и Решение № 210/27.09.2016 г.) на Общинския съвет – Нова Загора.

Съгласно чл. 8, ал. 2, т. 7 от наредбата, „Не се допуска рекламирането на: определена религия или религиозна общност.“

В Закона за вероизповеданията не е предвидена възможност за делегиране, т. е. временно - за определен случай или период от време, съгласно конкретната обстановка и преценката на горестоящ административен орган, той да предостави част от правомощията си на някой от подчинените му органи /ТР № 4/2004 г. на ОС на ВАС/.

Местни органи на власт са споменати само в чл.19 от с.з. във връзка с въведения уведомителен режим и констатациите дотук са достатъчни, затова се касае за нищожна правна уредба.

Не са излишни и доводи по същество.

Представянето на съображенията започва с решение на КС № 5/11.06.1992 г. по конст. дело № 11/1992 г., с което е дадена характеристика на конституционното право на избор на вероизповедание и религиозни възгледи - чл.37, ал.1 КРБ. Прието е становището, че правото на вероизповедание е абсолютно основно лично право, непосредствено свързано с духовния мир на човешката личност и като такова е ценност от висш порядък. Представената характеристика очертава и правния режим, регулиращ тази сфера. Изложени са няколко по-важни правомощия: право на свободен избор на вероизповедание и възможност за свободно упражняване на вероизповеданието чрез печат, слово, създаване на религиозни общности и сдружения, и тяхната дейност вътре в общността и извън нея като проявления в обществото. Наред с това са очертани и пределите на конституционно гарантираната свобода на вероизповеданието, които не са безгранични от гледна точка на реалното му упражняване. Визираните ограничения са строго и изчерпателно установени в чл.13, ал. 4 и чл. 37, ал. 2 от основния закон. Изведена е и ролята на държавата, по отношение правото на вероизповедание, а именно, че е длъжна да осигури условия за свободно и безпрепятствено, във всяко отношение, упражняване на личното право на вероизповедание на всеки български гражданин, като не може да се намесва и да администрира вътрешноорганизационния живот на религиозните общности и институции. Правото на държавата за намеса се свежда единствено до вземане на необходими мерки в току-що цитираните хипотези, като се допуска преценка и при евентуална регистрация на религиозните общности или институции.

В същото решение от КС е констатирано и че текстът на чл. 9, т. 2 от Европейската конвенция за правата на човека е почти изцяло рецепиран в чл. 37, ал. 2 от нашата Конституция.

Съгласно чл. 4, ал.1 от основния закон, Република България е правова държава. Тя се управлява според Конституцията и законите на страната.

В съответствие с конституционно установените принципи, чл. 2 от Закона за вероизповеданията урежда правото на вероизповедание като основно, абсолютно, субективно, лично и ненакърнимо, включващо правото на всеки свободно да формира религиозните си убеждения, както и да избира, променя и изповядва - съответно практикува - свободно своето

вероизповедание, индивидуално или колективно, публично или частно чрез богослужение, обучение, обреди и ритуали. Конкретни проявения на правото се откриват в чл.6, ал.1 от закона, сред които и да се установяват и поддържат места за богослужение или религиозни събрания; да се пишат, издават и разпространяват религиозни публикации и др.

Това право обаче не е безгранично и реалното му упражняване не може да бъде насочено срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала или срещу правата и свободите на други граждани, а религиозните и другите убеждения не могат да бъдат основание за отказ да се изпълняват задълженията, установени в Конституцията и законите /чл.37, ал.2 и чл.58, ал.2 от основния закон и чл. 3, ал.2 от Закона за вероизповеданията/. В този смисъл точно държавата /схващана като публична власт/ следва да осигури баланс между правото на вероизповедание и благата, които законодателят приема, че могат накърнят, а именно:

- националната сигурност, определена с чл. 2 от Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност като динамично състояние на обществото и държавата, при което са защитени териториалната цялост, суверенитетът и конституционно установеният ред на страната, когато са гарантирани демократичното функциониране на институциите и основните права и свободи на гражданите, в резултат на което нацията запазва и увеличава своето благосъстояние и се развива, както и когато страната успешно защитава националните си интереси и реализира националните си приоритети;

- обществения ред, който по смисъла на решение на КС № 7/4.06.1996 г. по конст. дело № 1/1996 г. представлява установеният с, нормативни актове ред, който осигурява нормално спокойствие и възможност да се упражняват съответните граждански права;

- народното здраве, чието опазване като състояние на пълно физическо, психическо и социално благополучие е национален приоритет /чл.2 ЗЗдр/;

- морала като израз на фактически установени в обществото общоприети правила за поведение, гарантиращи защитата на онези ценности, които на дадения етап от своето развитие обществото е приело за значими.

Представеното разбиране е пресъздадено в чл.7 и чл.8 от Закона за вероизповеданията, а тези норми, като изключителни, не подлежат на разширително тълкуване. Уместен акцент е, че чрез защитените ценности /изброени и дефинирани по-напред/ се обезпечават упражняването на права, т. е. самото вероизповедание се включва в тях, когато се упражнява съответно на законодателството.

Съвсем отделен е въпросът, че в преамбюла на Закона за вероизповеданията се прокламира правото на всяко лице на свобода на съвестта и вярата, а това са сфери, които по своята правна същност не познават никаква правна санкция. Приобщаването на човека към едно или друго вероизповедание зависи от интимно убеждение, върху което всяка

публична власт, дори и да иска, няма как да упражни материално въздействие /решение № 11299/5.12.2003 г. по адм. д. № 5116/2003 г. на ВАС/.

Предвид това, налице е противоречие на чл. 8, ал. 2, т. 7 от Наредба за рекламната дейност на територията на община Нова Загора, с акт от по-висока степен – Закона за вероизповеданията, което следва да бъде отстранено.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 145, ал. 1, т. 6 от ЗСВ,

ПРЕДЛАГАМ:

да предприемете действия за отмяна на посочените разпоредби от Наредба за рекламната дейност на територията на община Нова Загора в съответствие със Закона за вероизповеданията.

Моля, в срок (до 03.07.2017 г.), включително на електронна поща, да ни информирате за извършените действия и постигнатите резултати!

ПРОКУРОР:.....

/М. Радева/